

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Stalna služba u Petrinji
Petrinja, Trg dr. Franje Tuđmana 12

Poslovni broj: P-415/2024-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, Stalna služba u Petrinji, po sutkinji Blaženki Navara, u pravnoj stvari tužitelja Marijana Rukljača, OIB 51283366521, iz Petrinje, Milana Dujnića 28, zastupanog po punomoćnici Darki Lovrić, odvjetnici iz Petrinje protiv tuženika Vlade Krivokuća, OIB 93819041547, iz Petrinje, Ivana Meštrovića 16, zastupanog po punomoćniku Draženu Ivaniću, odvjetniku iz Zagreba, radi isplate, nakon zaključene glavne javne rasprave održane 24. ožujka 2026., u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnice tužitelja, te tuženika osobno i punomoćnika tuženika, na ročištu za donošenje i objavu presude, dana 8. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Rukljača koji glasi:

"Nalaže se tuženom Krivokuća Vladi OIB 93819041547, Ivana Meštrovića 16 da tužitelju Rukljač Marijanu OIB 51283366521, Petrinja, Milana Dujnića 28 isplati iznos od 530,89 eura sa pripadajućom zateznom zakonskom kamatom na ovaj iznos koje teku od dana donošenja presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referente stope, za 3-potstona poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i da naknadi parnični trošak, a sve to u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Marijanu Rukljaču da tuženiku Vladi Krivokući naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 500,00 eura, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Marijan Rukljač podnio je ovome sudu tužbu protiv tuženika Vlade Krivokuće, radi utvrđenja prava vlasništva. U tužbi je naveo kako je 2010. godine ušao u posjed čk.br. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i čk.br. 816/1B oranica u kućištu od 378 m² u k.o. Tremušnjak koje su bile u posjedu Krivokuća Vlade, a koje nekretnine je naslijedio od svog pokojnog oca Krivokuća Steve. Tada je tuženik potpisao izjavu gdje su naznačene sve parcele koje su bile predmetom kupoprodaje te nakon što se provede ostavinski postupak biti će zaključen konačni ugovor o kupoprodaji. Predmetom kupoprodaje bile su i druge parcele u k.o. Tremušnjak te je tužitelj isplatio

tuženiku dogovorenu kupoprodajnu cijenu za predmetne čestice u iznosu od 4.000,00 kuna. U to vrijeme zemljište je bilo zapušteno i tužitelj je morao malčirati zemljište kako bi ga priveo svrsi odnosno zemljište bilo podobno za obradu. Tuženik nije više kontaktirao tužitelja te je tužitelj bio u nesmetanom posjedu, a u međuvremenu proveden je ostavinski postupak te je tuženik Vlado Krivokuća i njegova sestra Ljubica Momirov predmetne čestice darovala kćerci tuženika Mirjani Radosović iz Petrinje, Ivana Meštrovića 16. Tuženik iako je proveo ostavinski postupak nije zaključio konačni ugovor s tužiteljem te je nakon provedbe ugovora o darovanju Mirjana Radosović dana 13.02.2020. godine predmetne čestice prodala Stjepanu Rožić iz Petrinje. Tužitelj je bio u nesmetanom posjedu od 2011. godine te ga je u ljeto 2024. godine opomenuo Stjepan Rožić da je kupio od kćerke tuženika predmetne čestice te da želi mirnim putem ući u posjed predmetnih čestica. Tužitelj je pokušavao mirnim putem riješiti predmetni spor ne želeći ići u sukob s kupcem Stjepanom Rožićem, a tuženik je isticao da nije prodao predmetne čestice i da ne može utjecati na kupca s obzirom da je kćerka prodala predmetne čestice. Glede toga predlaže Sudu da udovolji njegovom tužbenom zahtjevu.

2. U svom odgovoru na tužbu, tuženik Vlado Krivokuća osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Naime, tužitelj u tužbi iznosi kontradiktorne tvrdnje gdje najprije navodi da mu je Vlado Krivokuća prodao nekretnine koje je naslijedio od svog oca, da bi nakon toga ustvrdio da su te nekretnine naslijedili Vlado Krivokuća i njegova sestra Ljubica Momirov. Tuženik navodi da je točno da je on dio svoje imovine prodao tužitelju, međutim nije mu prodao k.č.br. 815/3 i k.č.br. 816/1B K.O. Tremušnjak jer nije bio vlasnik tih čestica slijedom čega tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje, tužitelj se poziva na Izjavu od 27.10.2011. godine i tvrdi da je tada isplatio tuženiku 4.000,00 kuna s naslova k.č.br. 815/3 i k.č.br. 816/1B K.O. Tremušnjak. Nije jasno zbog čega tužitelj ustaje s ovom tužbom i traži povrat 530,89 EUR (4.000,00 kuna) na dan 29. studeni 2024. godine odnosno punih trinaest (13) godina nakon zaključenja navodne kupoprodaje nekretnina koje uopće nisu bile vlasništvo tuženika, te je krajnje upitno s naslova čega je tužitelj bilo što isplatio tuženiku. Tužitelj je kroz cijelo razdoblje od 2011. godine pa do trenutka kada je pokrenuo ovaj postupak imao mogućnost pratiti razvoj događaja i promjene vlasništva u svezi predmetnih nekretnina. Tako tužitelj sada u tužbi navodi da je tuženik zajedno s svojom sestrom Ljubicom Momirov darovao predmetne nekretnine Mirjani Radosović i to još 25. kolovoza 2016. godine, dakle, više od osam (8) godine prije pokretanja ovog postupka tužbom. Isto tako tužitelj sada navodi da je Mirjana Radosović predmetne nekretnine prodala Stjepanu Rožiću iz Petrinje Ugovorom o kupoprodaji nekretnina i to 13. veljače 2020. godine, dakle prije više od četiri (4) godine. Imajući u vidu da su sve ove promjene bile vidljive u realnom vremenu kada su se i događale, to ostaje potpuno nejasno zbog čega tužitelj nije poduzeo pravne radnje koje je trebao poduzeti još 2011. godine i prije toga kako bi osigurao neko svoje pravo barem na dio predmetnih nekretnina. U svakom slučaju tuženik ističe prigovor zastare potraživanja tužitelja. Imajući u vidu istaknuti sadržaj tuženik ovim putem predlaže da Općinski sud Sisak, Stalna služba u Petrinji odbije tužbu i tužbeni zahtjev obzirom da tuženik nije pasivno legitimirani, a potraživanje tužitelja je zastarjelo, kao i da obaveže tužitelja na snalažanje troškova parničnog postupka.

3. Tijekom dokaznog postupka Sud je izvršio uvid u izjavu (str. 3-7 spisa), ugovor o darovanju nekretnine (str. 8-10 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnina (str.

11-12 spisa), izvadak iz zemljišne knjige (str. 14, 31-35 spisa) te su saslušane stranke Marijan Rukljač i Vlado Krivokuća (str. 36-38 spisa).

4. Tužitelj Marijan Rukljač u svom je iskazu naveo kako je kupovao zemlju 2009. i 2010. godine u Tremušnjaku, zaseoku Marijanovići. Za svu zemlju sklopio je kupoprodajni ugovor, a ostale su neriješene samo dvije sporne čestice od tuženika koje su se vodile kao vlasništvo oca tuženika i za koje nije mogao sklopiti ugovor. Međutim, prilikom isplate kupoprodajne cijene, platio je cijenu i za taj dio zemlje 2. rujna 2010. godine. U navedeni kupoprodajni ugovor nisu ušle sporne nekretnine ali je s tuženikom dogovorio da će on riješiti vlasništvo istih. U cijelosti je isplatio i njihovu kupoprodajnu cijenu iako nisu bile predmetom sklopljenog kupoprodajnog ugovora, jer za njih vlasništvo do tada nije bilo sređeno. Imao je posjedovni list za sporne nekretnine. Tako je s tuženikom bilo zavrzlama pa je 27. listopada 2011. napisao izjavu iz koje proizlazi da je tuženiku platio i sporne dvije čestice koje su bile livade. Od 2010. godine, i dan danas je, u posjedu spornih parcela, obrađuje ih i za njih dobiva potpore. Potporu je dobio na temelju priložene izjave budući je ove nekretnine uživao. Sporne nekretnine i dalje su pašnjaci na kojima pasu ovce koje ja ima. Do podnošenja ove tužbe nije poduzimao ništa radi rješavanja vlasništva ovih nekretnina, jer se tuženik obvezao da će riješiti vlasništvo tih nekretnina. Ugovorena je kupoprodajna cijena za dvije sporne čestice u iznosu od 4.000,00 kuna. Tuženik je znao da je to njegovo. On se odrekao te zemlje u korist svoje kćeri koja je onda sporne čestice prodala Stjepanu Rožiću za 2.000,00 kuna. Stjepan Rožić došao je k njemu 2023. godine i rekao mu da se radi o njegovim nekretninama koje je kupio. Utuženi iznos je iznos od 4.000,00 kuna podijeljena sa 7,50 koliki je tečaj, a koliko je platio sporne nekretnine. Pokušao je ovaj spor riješiti mirnim putem sa Stjepanom Rožićem 2023. godine. Platio je kupoprodajnu cijenu za nekretnine koje nisu bile predmet kupoprodajnog ugovora, jer je tada kupio ukupno 70 hektara zemlje, a tuženik ga je uporno tražio da kupi i sporne nekretnine jer mu je trebao novac. S nikim nije imao problema za rješavanje vlasničkih odnosa. Nema vremena pratiti stanje u zemljišnim knjigama spornih nekretnina, mora raditi, i vjeruje ljudima da ga neće prevariti. Nije od 2010. godine do danas pratio što se događa s tom zemljom sve dok Stjepan Rožić nije došao k njemu i rekao da se radi o njegovoj zemlji. Tuženik mu nije nudio 2016. godine na prodaju upravo sporne nekretnine jer mu je te nekretnine već prodao. Stjepan Rožić mu je nudio da od njega kupi sporne nekretnine, što neće jer ih je već kupio. Tuženik je rješavao vlasničke odnose za još neke nekretnine koje mu je prodao i koje su onda naknadno unijeli u kupoprodajni ugovor. Sporne su ostale neriješene. Postavlja se pitanje zašto tuženik, ako je znao da je od 2009. godine u posjedu spornih nekretnina, nije poduzeo ništa da sam uđe u posjed istih ili da on izađe iz posjeda tih nekretnina.

5. Tuženik Vlado Krivokuća u svom je iskazu naveo kako je, kada je prodavao 2010. godine zemlju, tužitelju dao vlasnički list i posjedovni list kako bi vidio što kupuje. Sve što je bilo čisto njegovo vlasništvo, tužitelju je prodao i on mu je to platio. Dvije sporne čestice nije tada niti znao da postoje. 2016. godine je iz gruntovnice došlo rješenje o naknadnom nasljeđivanju ove dvije sporne čestice iza njegovog djeda Steve Krivokuća, jer nisu ušle u ostavinsku imovinu kada je vođena ostavinska rasprava iza djeda. Napamet nije znao sve jedan komad zemlje koja se vodi na njemu. 2016. godine dobio je rješenje da sporne nekretnine nasljeđuju sestra i on. Tada je rekao tužitelju da će mu prodati i ove nekretnine, na što je on odgovorio da ne želi iste kupiti budući ih je već kupio. Potom je iste nekretnine na prodaju ponudio Stjepanu Rožiću koji ih je kupio za iznos od 500,00 eura. Te nekretnine prodali su sestra i on Stjepanu Rožiću i

njegovoj kćeri dali novac od kupoprodaje. Nije točan navod tužitelja da su sporne nekretnine bile zapuštene jer se on tu doselio 2004.g., držao je krave i koze te je kosio sporne nekretnine i nisu bile zapuštene. Ne zna tko je Marijanović Nikola. Stevo Krivokuća je bio njegov djed. Ne zna da li je priloženoj izjavi bio priložen i posjedovni list broj 44, on joj je priložio papire za nekretnine za koje je bio vlasnik 1/1. Tužitelj nije kupio dvije sporne čestice i nije ga uvodio u taj posjed. Od 2016. godine vlasnik spornih čestica su bili sestra i on, a tužitelj je bio u posjedu istih, ne zna na temelju čega. Svojoj kćeri darovao je sporne nekretnine dva mjeseca nakon što ih je naslijedio. Kćer nije znala o kojima nekretninama se radi i nije ju uvodio u posjed istih. Čestice koje je prodao Stjepanu Rožiću pokazao mu je, pokazao mu je put, sve mu je pokazao. Bio je prodavatelj tih čestica, a Stjepan Rožić je bio kupac. Nije bila prodavatelj njegova kćer nego on. U kupoprodajnom ugovoru navedena je kao prodavatelj Mirjana Radosović, njegova kćer, ali nije ona prodavala nego on, a njegova sestra i on su joj darovali nekretnine. Kada je završena ostavina, nudio je tužitelju na prodaju sporne nekretnine, ali je odbio, a nudio mu je i Stjepan Rožić, što je odbio. Nije tražio sporne nekretnine u posjed jer ih nije želio uživati već ih prodati. Ne zna tko je sastavljao kupoprodajni ugovor iz 2010. godine, to je sastavljao tužitelj, a koji je sastavio i izjavu budući ni nju nije sastavio on. Nikada ga tužitelj nije od 2010. godine pozivao da mu vrati novac za dvije sporne čestice niti da bi sredio dokumentaciju za iste. Kupoprodajni ugovor sa Stjepanom Rožićem potpisala je njegova kćer jer se na njoj vodilo vlasništvo nekretnina i on je to tako želio. Stjepan Rožić se njemu obraćao da ima problema s tužiteljem koji mu je zabranio prilazak dvjema spornih česticama. Želio je darovati kćeri sporne nekretnine, a koje je odmah namjeravao prodati kada ih je dobio. Sporne čestice 2010. godine bile su livade koje su se kosile. Od tužitelja je primio novac samo za čestice koje su bile navedene u kupoprodajnom ugovoru i kojih je bio vlasnik.

6. Uvidom u izjavu od dana 27. listopada 2011. utvrđeno je kako je u istoj navedeno, između ostalog: "Također sam primio novac za livadu koja se vodi na Marjanović Nikoli, Tremušnjak jer nije prenesena na mog oca Krivokuća Stevo koji ju je kupio i uživao što se vidi iz posjedovnog lista br. 44." Ispod ovog teksta nalazi se preslik posjedovnog lista u kojem su navedene, između ostalih, čestice 815/3 i 816/3. Nadalje, je navedeno "Rukljač Marijan je uveden u cjelokupni posjed gore navedenih imovina. Za sve gore navedeno se obvezujem očistiti vlasništvo i prenijeti na kupca Rukljač Marijana."

7. Uvidom u priloženi ugovor o kupoprodaji nekretnine od dana 13. veljače 2020., sklopljen između Mirjane Radosović, kao prodavatelja, i Stjepana Rožića, kao kupca, utvrđeno je da je isti sklopljen radi kupoprodaje nekretnina upisane u z.k.ul. br. 378 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m².

8. Iz izvotka iz zemljišne knjige od dana 7. kolovoza 2024. proizlazi kako je vlasnik nekretnina upisanih u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m² upisan Stjepan Rožić iz Petrinje.

9. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku; Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22,

155/23; dalje: ZPP), zaključak je Suda da je tužbeni zahtjev tužitelja Marijana Rukljača neosnovan u cijelosti.

10. Odredbom čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO) propisano je da ugovorom o kupoprodaji prodavatelj se obvezuje kupcu predati stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu.

11. Odredbom čl. 119. st. 1. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17; dalje: ZVDSP) propisano je da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije.

12. Vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišnu knjigu, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu. Radi uknjižbe vlasništva mora se o pravnom poslu na čijem se temelju vlasništvo stječe sastaviti isprava čiji sadržaj i oblik mora odgovarati pravilima zemljišnoknjižnoga prava (čl. 120. st. 1. i 2. ZVDSP).

13. Pravni posao kojemu je cilj stjecanje vlasništva nekretnine, da bi bio valjan, treba uz ostale pretpostavke valjanosti biti u pisanom obliku (čl. 115. st. 3. ZVDSP).

14. Između stranaka je sporno da li je između njih sklopljen kupoprodajni ugovor za nekretnine upisane u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m², a na temelju kojega bi tužitelj postao vlasnikom istih nekretnina.

15. Između stranaka je također sporno da li je izvršena isplata kupoprodajne cijene za iste nekretnine te koliko bi ona eventualno iznosila.

16. Predmet ovog postupka je stjecanje bez osnove iznosa za koji tužitelj navodi da je isplatio tuženiku na ime kupoprodajne cijene spornih nekretnina, koja kupoprodaja se nije realizirala te kojeg iznosa tužitelj potražuje povrat od tuženika.

17. Nesporno je između stranaka da su tužitelj i tuženik, kao kupac i prodavatelj, sklopili ugovor o kupoprodaji određenih nekretnina 2010. godine, međutim, tužitelj ovaj ugovor o kupoprodaji nekretnina nije dostavio Sudu, pa stoga na taj način nije dokazao koje bi nekretnine bile predmetom ovog ugovora, pa tako i da bi sporne nekretnine upisane u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m², bile predmetom istog ugovora. Unatoč tome, između stranaka nije sporno da nekretnine upisane u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m², nisu unesene u sklopljeni ugovor o kupoprodaji nekretnina pa tako nisu niti bile predmetom istog.

18. Slijedom navedenog, budući da stranke nisu sklopile ugovor o kupoprodaji nekretnina upisanih u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m², a koji pravni posao, da bi bio

valjan, treba biti u pisanom obliku (temeljem čl. 115. st. 3. ZVDSP), na temelju kojeg ugovora bi tužitelj mogao steći vlasništvo nekretnine upisom u zemljišnoj knjizi (čl. 119. st. 1. ZVDSP), to je zaključak Suda kako pravni posao kupoprodaje spornih nekretnina između stranaka nije sklopljen.

19. Što se tiče isplate kupoprodajne cijene, tužitelj ničim nije dokazao da bi između stranaka bila ičim ugovorena kupoprodajna cijena za dvije sporne čestice u iznosu od 4.000,00 kuna, a niti da bi taj iznos tužitelj isplatio tuženiku. Naime, na izjavi, na koju se tužitelj poziva u svojoj tužbi, nema potpisa onoga tko ju je sastavio, a ovjera od strane Javne bilježnice Višnje Antoš Kovačiček se nalazi na posebnoj stranici pa nije jasno da li je sastavni dio navedene izjave. Osim toga, iz te izjave ne proizlazi kako se radi upravo o isplati kupoprodajne cijene za sporne nekretnine budući se nigdje ne navodi čestica 816/1B, spominje se vlasništvo nekretnina Nikole Marjanovića, a nitko ne dokazuje tko je ta osoba, te se navodi kako se radi o livadama, a sporne nekretnine su u naravi upisane kao oranice. Također se ne navodi iznos koji isplaćen samo za sporne nekretnine.

20. Slijedom svega navedenog, Sud smatra neosnovanim i neuvjerljivim navode tužitelja da je 2010. godine od tuženika kupio nekretnine upisane u z.k.ul. br. 462 k.o. Tremušnjak, kčbr. 815/3 oranica u kućištu od 3884 m² i kčbr. 816/1B oranica u kućištu od 378 m², te da mu je na ime kupoprodajne cijene za iste nekretnine isplatio iznos od 4.000,00 kuna.

21. Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023; dalje: ZOO) propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

22. Kako u ovom postupku tužitelj nije dokazao da bi tuženiku na ime kupoprodajne cijene spornih nekretnina isplatio iznos od 4.000,00 kuna, to je njegovo potraživanje za povrat utuženog iznosa (530,89 eura temeljem konverzije po tečaju 1 eura za 7,5345 kuna) kao stečenog bez osnove, neosnovano u cijelosti.

23. U odnosu na prigovor zastare potraživanja koji je istaknuo tuženik, ističe se kako je odredbom čl. 225. ZOO-a propisano da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Budući da iz iskaza tužitelja proizlazi kako je iznos od 4.000,00 kuna platio tuženiku dana 2. rujna 2010. godine., a tužba radi vraćanja stečenog bez osnove podnesena je ovome sudu dana 13. prosinca 2024., potraživanje tužitelja je zastarjelo te je stoga prigovor tuženika osnovan u cijelosti.

24. Slijedom svega navedenog, a budući je tužbeni zahtjev tužitelja utvrđen kao neosnovan, tužbu je valjalo odbiti u cijelosti.

25. O troškovima parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a kojim je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješacu nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Tuženiku su stoga, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, priznati

troškovi za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 8. st. 1. Tarife), za zastupanja na ročištima 22.10.2025. i 24.03.2026. u iznosu od 100,00 eura svako (Tbr.9. st.1. Tarife) te za sastav jednog podneska u iznosu od 100,00 eura (Tbr.8.st.1. Tarife). Stoga je ukupni trošak tuženika, uz PDV, 500,00 eura.

U Petrinji, 8. svibnja 2026.

Sutkinja
Blaženka Navara

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda pismeno, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana objave presude, a o njoj odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

- 1.Tužitelj Marijan Rukljač, po punomoćnici Darki Lovrić, odvjetnici iz Petrinje
- 2.Tuženik Vlado Krivokuća, po punomoćniku Draženu Ivaniću, odvjetniku iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30887-b321b**

Kontrolni broj: **068d0-e6983-e126f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.